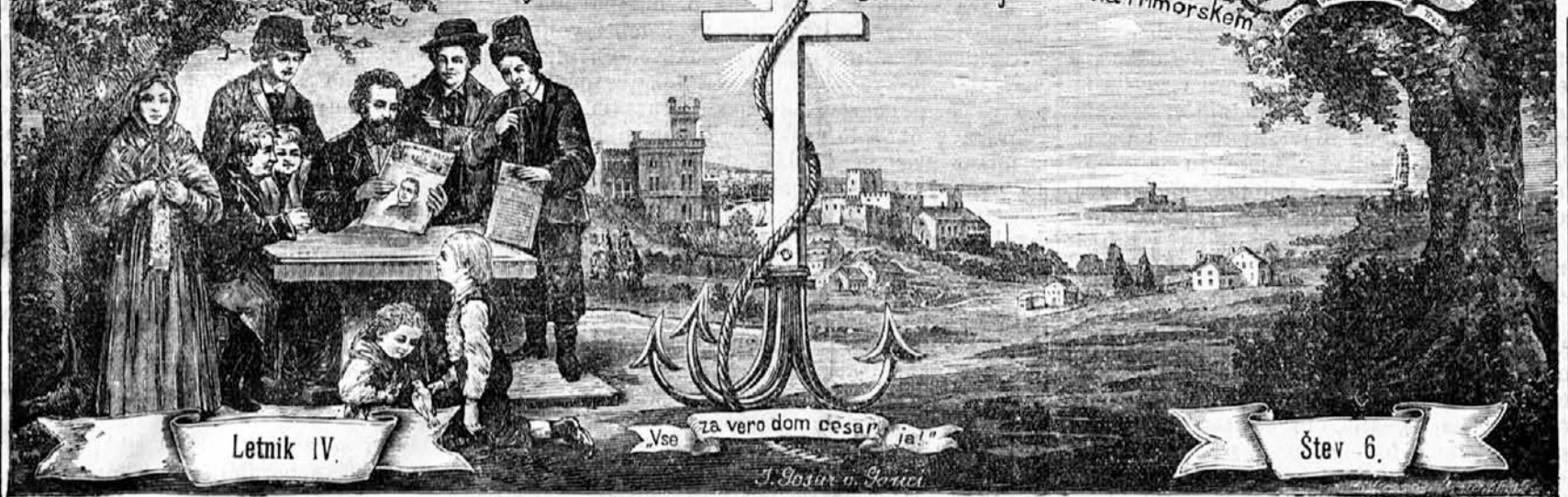

PRIMORSKI LIST

Poučljiv list za

slovensko ljudstvo na Primorskem

Letnik IV.

„Vse za vero dom cesarja!“

Štev. 6.

„Primorski List“

izhaja vsaki 1., 10. in 20. dan v mesecu. Cena za celo leto 1 gl. 30 n., za pol leta 65 nov. Posamezne številke se dobivajo pri vpravnistvu po 4 nov.

V Gorici, dne 20. februvarja 1896.

Vredništvo in vpravnistvo

mu je v Gorici, Nunske ulice št. 10. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo. (—) glase in naznanila sprejema vpravnistvo po pogodbi.

Pomanjkanje duhovnov!

Res žalostno pri nas na Gorškem! Trpimo duhovno lakot. Ako pogledamo v letošnji cerkveni koledar naše nadškofije, bremo tam, da je pri nas praznih nič manj kot 84 duhovskih mest. Mej temi je sedem far, štiri kuracije, šest vikarijatov in šestdeset kaplanij.

In to zlo občutimo še posebno na slovenski strani. Pot od Mirna do Dornberga prehodiš v dveh urah. Na ti poti si še pred desetimi leti na strani gospodov župnikov našel pet gospodov kaplanov, ki so prvo mašo mašavali in pridigali: v Mirnu, v Biljah, v Renčah, v Pervačini, v Dornbergu. In zdaj? Župniki so ostali sami brez kaplanov! — Drug vzgled. Vzemi tri duhovnije: Stanjel, Smarije in Gabrije. Pred leti je pastirovalo na tem prostoru pet duhovnov. In zdaj? Zdaj najdeš le v Stanjelu enega, in še ta je star in bolan, tako da je prosil vže za pokoj. Manjkajo celi štirje! Enakih vzgledov bi mogli navesti še od drugod. Omenili bi le še sv. Goro, kjer po leti na tisoče in tisoče romarjev ostane brez sv. spovedi, ker ni duhovnov.

Res, žalostno! Koliko ljudi je brez sv. maše ob nedeljah, koliko otrok brez krščanskega nauka! Pa kaj? dosti naših naročnikov, ko bodo to brali, nam bodo gotovo sami pritrčili, da slabe letine za duhovnike so najhujša šiba Božja. Kako britko dé pri srcu, ko stoji domača cerkev brez svojega variha, nevesta brez ženina! In ko se bliža kak praznik, tedaj morajo občinski možje hoditi od Poncija do Pilata okol, da najdejo za silo duhovnika, ki jim pride mašavat! In kako pusto, surovo postane kmalu vse, posebno pa mladina, ko je zmanjkal duhoven v občini!

Kaj nam pa jemlje duhovne? Za danes povemo en vzrok: *pobira nam jih smrt.*

Pa kaj, ko bi smrt nam grabila le stare, onemogle duhovne? Ne! davi nam večinoma same junake, v najlepših letih! Pogledajmo v lansko leto nazaj. Vi gorjani ste poznali gospoda Urbančiča, gospoda Tomšiča; Vipavci ste imeli g. Stubeljna, g. Kodriča, g. Kralja; Štanderžcem je zmanjkal g. Gaberšček, Bricem g. Tomažič — sami korenjaki na duši in na letih! Da molčimo o drugih.

Kako pa, da nam jih smrt tako nesmiljeno kosi? Je to le slučajno? O ne — smrt ima svojega gospodarja. Ta gospodar je Bog. Ako pridejo slabe letine na polji, vsak veren kristjan govori: Bog nas tepe. In tako, kot verni kristjani, pravimo tudi mi: *Bog nas tepe!*

Gotovo se ne motimo, ako rečemo: Mi smo se nad duhovskim stanom zadnjih let veliko pregrešili. Častitljiva duhovska obleka se je mazala in blatila s pisano in go-

vorjeno besedo, da je strah! Zato so pa tudi ljudje posebno po nekaterih krajih izgubili vse spoštovanje do duhovnov. Tu pa tam jih srečaš, tudi vže na deželi, ki duhovnika še pozdravijo ne! Koliko kletvin in nespodobnih besed se sliši proti duhovnom! In vender duhovne soditi ima pravico le Bog in škof!

Zato Bog sodi: Ker to ljudstvo ne spoštuje mojih maziljencev, mu jih hočem pobrati, da bo od lakote umiralo!

Imamo post. Položimo tedaj roko na srce, in izprašujmo si vest: Glavni vzrok, da nimamo duhovnov, smo mi sami.

Pa ta post hočemo še kaj več o tem premišljevat; post je kaj pripraven za to. Govoriti hočemo še o drugih vzrokih, zakaj nimamo duhovnov. Slednjič bomo nasvetovali, kaj nam je storiti, da dobimo zopet potrebne štrevila duhovnih pastirjev.

Kmetijsko vprašanje.

Gospodarske zadrage in društva so vrlo mnogo koristila kmetovalcem raznih narodov. Zato so se tudi te naprave, ko je ljudstvo spoznalo njihovo korist in uvidelo vspeh, silno širile ter je naraščalo število udov. Kar pa koristi francozkemu in nemškemu poljedelcu, gotovo ne bode v kvar našemu kmetovalcu. Saj tudi naš kmetovalec boleha na enakih boleznih kakor inrodni. Zato se nam dozdeva potrebno, da tudi našemu ljudstvu spregovorimo nekoliko o koristih gospodarskih zadrug.

Zadrage ne le skušajo kmetu pridobiti potrebni kredit in vstanovljajo take zavode, ampak tudi drugače še koristijo kmetu. One namreč nakupujejo reči potrebne za gospodarstvo n. pr. umetna gnojila, pičo za živino, kmetijske stroje po naročilu in na račun združnikov. Druga naloga pa jim je poljske in druge pridelke n. pr. žito, vino, živino, maslo, sir i. t. d. prodajati na račun članov.

Marsikateri kmetovalec bi rad svoje gospodarstvo umneje vredil, naročil umetnih gnojil za travnike in vinograde, se oskrbel s potrebnimi kmetijskimi stroji. Toda ne kaže mu samemu, ker to presega njegove moči. Stroji so za njega samega predragi, gnojil ali drugih potrebnih stvari mu ne kaže naročati v tako mali množini. In tu bi bila zadruga v pomoč.

Zadruga bi nakupovala vse kmetovalcem potrebne stvari v večjih množinah ter jih potem oddajala posameznim združnikom. Stroje bi naročila zadruga in bi bili njena lastnina, in vsak združnik bi se jih lahko posluževal. Umljivo pa je, da bi bili kmetovalci pri naročanju po zadrugi na dobičku. Zadrage kupujejo po najnižjih cenah. Ker zadruga naroča blago v velikih količinah, dobiva potrebne stvari naravnost od izdelovalca ali iz tovarne. S tem dobi za-

druga mastni dobiček, katerega drugače spravijo v žep prekupci, navadno židovski. Poleg tega pa so zadrugam, kakor uči skušnija, na razpolago vedno najugodnejše ponudbe, ker odjemljejo vse blago proti gotovemu plačilu. Zanje veljajo vedno prvotne kupčijske ali tovarniške cene. Poleg tega pa zadrage pri oddajanju naročenega blaga ne iščejo dobička. Za nje zadostuje, da se pokrijejo vpravni stroški. Tako pa ne more postopati navadni kupec, ki ga kupčija živi. Ves dobiček, ki ga zadrage dosežejo, je v korist kmetovalcem.

Ko so na Francoskem pričele delovati zadrage, je kmečki stan kmalu občutil njih blagodejni vpliv. Kmalu so pričele padati cene raznim stvarim, ki jih kmetovalci potrebujejo. Tako n. pr. so zadrage mnogo pripomogle, da se je cena kmetijskim strojem v zadnjem desetletju znižala za 25 do 30 odstotkov. Cena umetnim gnojilom je padla za polovico, nasprotno pa se je vporaba gnojil za trikrat pomnožila. Nekatero zadrage na Francoskem v velikanskih množicah naročujejo umetna gnojila. Zadrugi za okraja vijenski (Vienne) in spodnje šarentski (Charente-Inferieure) vsako leto naročujeta za pol milijona gl. umetnih gnojil. Tudi v Nemčiji so gospodarska društva pospešila umno gospodarstvo. Vestfalsko kmečko društvo je vže v letu 1887 naročilo za okoli 200.000 gl. umetnih gnojil.

Poziv!

„Svoje mrtve, Avstrija, spoštuj.“
T. Körner.

Društveno načelnistvo je sklenilo, postaviti o petdesetletnici vladanja Nj Veličanstva, presvitelega našega cesarja in kralja, najvišjega pokrovitelja našega društva, spomenik našemu slovečemu rojaku in junaku: baronu Andreju Čehovinu (Zhehovin), c. kr. topničarskemu stotniku, čigar ime sije v zgodovini naše vojske in naše domovine v neminljivi slavi, in to v njegovem rojstnem kraju, v Gorenji Branici, v okrajnem glavarstvu gorškem.

Čehovin se je narodil kot sin priprostih starišev dne 26. avgusta l. 1810. Unovačen l. 1831. k topničarstvu, je služil v slovečem avstrijskem bombardirskem krdelu; pri 4. topničarskem polku je dosegel vse podčastniške šarže. Potem je bil pri imenovanem polku 28. julija 1848. c. kr. poročnikom, in l. novembra 1849. v II. artilerijskem polku c. kr. nadporočnikom imenovan. Leta 1852. je bil kot c. kr. stotnik premeščen k 8. topničarskemu polku baron Smola.

Ko se je Piemont l. 1848. vojskoval z Avstrijo, je bil naš Čehovin nadognjičar, a že tedaj je skazal v bitkah pri Montanari dne 29. maja in pri Soma-Compagni 25. julija svojo vojaško nadarjenost. Vsled svo-

Devin. 18. febr. — Past je, kaj se če. in pustnih norcev ne manjka! Lepi pomladanski dnevi so jim ugodni. Vse je zgubilo pamet, mlado in — staro. —

Te dni prodajata neka mož in žena po vaseh neke podobe. Pod steklom (šipo) je podoba katerega svetnika, sv. družine, cesarja i. t. d. *devonljive* vrednosti. Zraven pa je kak muzikaličen instrument, ki svira 3 ali 4 melodije. In to zapeljuje uboge kmete, da vkupujejo podobe prav drago... 16-18 gl. (seve na obroke), dasi vse skupaj ni vredno 4-5 gl. Blago je judovsko, in nima nobene vrednosti. Pozor kmetje! Ne zametajte težko pridobljenega denarja.

V ponedeljek 10 t. m. zvečer je prišel v Devin mlad gospodič 23-let, ter se je vstavil v gostilni županovi. Naročil je večerjo in jedel. Na to je zahteval „servo di piazza.“ da bi mu izročil neko pismo. Ko so ga hoteli prepričati, da takaj je Devin in ne Trst, je trdil, da se je pripeljal s tramvajem in da se popelje tudi nazaj s tramvajem ter da bo v 10 minutah doma. — Oči je imel zmešane. — Ko je ostal sam, je vstal in jo popihal proti Nabrežini popustivši v gostilni sukno klobuk in palico. Na suknu je bile ime Alfred Bonaldi. Na dom v Trst je došel drugi dan zvečer, ne govori nič in svitlobe ne more prenašati. Manjka mu zlate dvojzlate verižice z uro in 100 gl. — Pamet se mu je zmešala, zdravniki upajo, da ga ozdravijo.

Iz Šempetra Predpustna veselica naše „Slovenske Zveze“ se je vršila povsem dostojno in sijajno.

Množice se je bilo kar nagnjelo v sicer prostorni dvorani. Počastil nas je tudi preč. g. vodja v Andrejanišču z obema načelnikoma ter vsemi gojenci obojne narodnosti. Bilo nas je kakor še nikdar poprej! — Tudi domačih je bilo več, kakor druge kratе. Odbor pa je z veseljem zabilježil, da se širi zanimanje za društvo tudi mej domačini. — Pošteni društveniki pokazali so sedaj bolj, kakor kedaj poprej, da imajo voljo pa tudi moči.

V treh tednih t. j. od zadnje veselice, priučili so si dve novi pesmi in celo igro „Vaški skopuh.“ Petje je bilo izborno, kakor vsikdar in čuli smo mnogoteri glas, da se spleča priti v Šempeter vže zaradi samega petja, če ne bi bilo tudi nič drugega.

Igra se je še le v drugič igrala na slov. odru in je močno vgapala.

Spisal jo je mlad goriški bogoslovec. Častitamo mu in ga zagotavljamo, da naši igralci so vršili svoje vloge točno in ponekod celo mojstersko.

Posebe nam je ugodilo drugo dejanje, kjer je zlomek se svojimi zlodeji vzbudil mnogo smeha, pa tudi strahu pred peklenkim ognjem, kateri je bil lepo uprizoril velerodni g. Jerkič!

Deklamacija in prizor s petjem: „Tinček dobrovoljček.“ bila sta v večjih rokah. Prva je ljudstvu dopala, dejali so, da je bila kakor pridiga; v drugem prizoru pa smo vžili obilo nedolžnega humorja. Posebe nam je prijal g. Tringlazem s kitaro in svojima oduševljenima narodnima pesmama!

Z jedno besedo: če hočemo biti pravični, moramo vse hvaliti; zakaj vse je bilo lepó.

Odbor se torej zahvaljuje najpred vsem gg. igralcem in igralkam, pevskemu zboru, ter g. Jerkiču in se priporoča slavnemu občinstvu v nadaljno podporo!

NOVICE.

Sv. oče Leon XIII nastopi 2. marca t. l. 19. leto svojega vladanja, med tem ko stoji v 86. letu svojega življenja. Od 263 papežev, katere štejejo od sv. Petra sem, kateri je bil prvi, vladalo je samo 11 čez 17 let in od leta 1378 (t. j. od povrnitve papežev iz Avignona na Francoskem) do danes dočakalo in preživelo je 80 leto življenja sam, 16 papežev, med katerimi je tudi slavno vladajoči Leon XIII. Onjegovi izvolitvi l. 1878 je bila skoraj splošna misel, da ne bo dolgo sedel na prestolu sv.

Petra, ker je bolj drobne postave. Pa zdaj vidimo, kaj je mogoče v rokah Božjih. Saj smo prepričani, kakor molh sv. Cerkev večkrat, da Bog pogosto izvoli to, kar je na svetu šibko in slabotno. V to, da premaga in podere vsako silo. Zato bodi Vsegamogočni zahvaljen, da imamo še takega najvišega pastirja, kateri naj doživi skrajno mejo človeškega življenja!

Mil. škofu Glavini se je poklonila pretele dni tržaška in okoličanska duhovščina, ter mu po mil. proštu vročila krasno izdelano odreso. Mil. škof je vzel ginjen slovo, oslanjajoč se v svojem govoru na svoj poslednji pastirski list.

Katoliško vero je vsprejel na bolniški postelji g. Henrik Höhn, umirovljen vodja predilnice v Ajdovščini. Goriški protestantovski pastor so je trudil odvrniti blagega rajnkega od katoliške vere, pa nič ni dosegel. N. v. m. p.

Iv. Kraševce, dosedaj učitelj v Biljah, prišel je kot učitelj na enorazredno šolo na Ajševico, katero vzdržuje goriško mesto, v Bilje pa pride Matej Lapanje, učitelj iz Crovega.

Slovenskemu Alojzijevišču je dovolil deželni zbor v svojej X. seji dne 11. svečana 150 gl. letne podpore in izvanredno podporo 500. gl. za nakup hiše.

Postni pridigar v goriški stolnici bo letos sloveči č. o. Tinti.

Prednik č. jezuitov v Gorici, preč. o. Anton Pavišič, bo imel letos postne pridige v Rimu „Al Gesù.“

Novosti na goriškem pokopališču.

(Dalje) Poleg načina, kako mesto izsušuje mokrotno pokopališče, vzbuja v občinstvu nevoljo, pritožbe in ostre obsodbe *način kopanja jam*. Še lansko leto so kopali sproti jamo pri jami, kakor to delajo povsod. V deževnem vremenu so se ilnate stene med jamami večkrat sesipale in zasipale. Te neprilike je bilo treba odstraniti. A kako? Zopet si jo je mesto vmislilo. Dalo je skopati jarek dolg in širok kakor so krste dolge in široke, pa globok kakor so jame navadno glokoke. Nato so začeli pogrebati. Kako? Prvega mrliča so položili na jednom koncu skopanega jarka. Nato so vsadili v jarek, kakor je širok in globok, lesen ploh, nekako zatvornico. Mrlič je tedaj ležal med ilnato steno in plohom. Zdaj so jama zasuli. Ko so prinesli drugega mrliča, položili so krsto poleg ploha in vsadili v primernej daljavi od prvega ploha drugega, enacega prvemu, potem so zasuli jama. Tretjega mrliča so položili h drugemu plohu, potegnili prvega med prvim in drugim mrličem iz zasute zemlje in ga premestili dalje v prazen jarek, kolikor treba zaširokost grob in potem jama zasuli. Potem so izylekli drugi ploh, ga dalje premestili, zasuli itd. Priznati treba, da je to novost, ki vzbuja nevoljo in razne sodbe med ljudstvom, ako ne radi drugega, uže zato, ker je novost, ki žali nenavajeno oko. V lepem vremenu še gre. Kaj pa bo v dežju? Kako bodo dvigali lesene plohe? Kam se bo odtekla voda iz jarka? V vodnjak?! No, potem ne bo treba mestu več iskati vode in plačevati načrte in komisije, ker bo lahko oskrboval vodnjak na pokopališču Gorico z vodo!! Čedne razmere. Kaj čuda, da o teh nedostatkih na pokopališču obveščeni Gorici, ki le toliko premorejo, kolikor treba za grob in prepeljatev na okoličanska pokopališča, kar po vrsti izrekajo poslednjo voljo: „po smrti nočemo iti pit na goriško pokopališče“?! Kdo trpi radi teh hib goriškega pokopališča? Mesto, ker bogatini vha-jajo in mesto ne more prodati sveta za družinske rakve, reveži, ka morajo na goriško pokopališču, zato ker nimajo sčim na okoličanska. Sibo je trmasto mesto spletlo sebi in revežem. Sedaj naj ima!

Zaupni shod slovenskih starišev v Gorici. Dne 9. t. m. so se sešli slovenski stariši v tretjič k zaupnemu posvetovanju, kako jim bo složno in odločno postopati v boju za šolo v središču mesta. Zbranih je bilo krog 350 očetov, mater ali njih zako-

nitih namestnikov. Odobrili so delovanje šolskega odbora, označili pisanje laskih listov, kakor bi slovenski otroci pretepali laške, kot neresnično in se izrekli, da je nasprotno res, da primeren prostor za zidanje nove šole je sedaj trg med vojašnico in mestnim vrtom, kjer se po letu prodaja sadje na debelo, a sedaj so gugalnica, komedije itd. Občudujemo zavednost pa tudi možato značajnost goriških Slovencev. Naprej složni in odločni v boj za svoje pravice! Po trdem boju, prisije zmaga.

Obrtna slovenska šola v Gorici. „Corriere“ dokazuje v dolgem članku nepotrebo, da celo škodljivost omenjene šole. Take mačkine solze ne škodujejo prav nič Slovincem. Svobodno mu je, še dalje jih prelivati.

Na Predel drži poleg državne ceste več bližnjih pot ali bližnjic, izmed katerih je najstrmejša in najnevarnejša tako imenovana pot po Keritih, na kateri se je pretekli teden zopet nesreča pripetila, t. j. neki mladeneč je padel v prepad. Zato naj bi se zaprle take poti.

Tudi v gorah je letos premalo snega in prelepo vreme za ta čas.

Kako plačuje pust! V Štandrežu so v nedeljo plesali. Prišla sta tudi dva vojaka topničarja. Pri plesi je kmala prišlo do besed, vojaka potegneta svoje nože — in dva kmetiska fanta so nesli ranjena v Gorico k usmiljenim bratom, da jima spet pošivajo raztrgano kožo. Prav, da bi se jima „štiti“ dobro poznali! — Tudi v Topoljanu dol v Furlaniji so v nedeljo plesali. Zvečer, ob 11. uri, pride na plesišče občinski sluga, da bi vstavil ples. Pa neki A. Avian ni bil s tem zadovoljen; pride do prepepa in Avian zabode nož v trebuh sinu občinskega sluga. Pa tudi njemu samemu so jih teliko naložili, da premišluje zdaj v postelji grdo nehvaležnost, s katero plačuje pust svoje častilce!

V Kozani je prebodel v nedeljo 16. t. m. vojak na dopustu brata v Ameriko pobeglega vojaka. Prebodeni mladeneč je danes umrl.

Od velikonočnega časa preteklega leta do zdaj, ni bilo slišati o pretepanji, rezanji in pobojih. C. kr. orožniki izjavili so se večkrat, da imajo malo posla. O nerednostih je bilo malo kaj slišati: o zločinstvih še manj. Kaj je bilo temu uzrok? Plesi so bili prepovedani do konec l. 1895. Očividni dokaz torej do so plesi vzrok zločinstev in drugega hudega.

Od kar je pustni čas nastopil, pleše se nedeljo za nedeljo v Kozani, Biljani, Kojskem, in če sem prav slišal, tudi na četrtem kraju. Kdor sliši ponočno rjojenje in podnevno pohujšljivo vedenje po cestah, mora obstati: da plesi podivjajo mladino. Dobro bi bilo, če bi se lanski starašinstveni sklep ponovil.

Na Humu v Brdih je dne 17. t. m. zjutro okoli 1. ure zgorel hlev. Zgorela sta tudi en prasec in en pes. Gospodar in gospodinja sta se z detetom komaj rešila. S kamnom moral je gospodar več časa tolči železje pri oknu zadej hiše, da je skozi nje vbežal in ženo in otroka skozi nje potegnil. Skozi vrata zaviral je plamen izhod. Vsa znamenja kažejo, da je požar delo zlobne roke.

V Brestji v kojščanski fari je padel dne 9. t. m. zvečer zidar A. H. s Kanalskega raz stopnic in se je tako pobil, da je kmalu potem, ne da bi se zavedel, umrl. Ko bi bil mož z zmernostjo v večji prijaznosti živel, bi gotovo še mnogo vodnjakov izkopal.

Trgovinska zbornica tržaška je v zadnji seji razpravljala o tržaškem železniškem vprasanju. Borzna deputacija je predlagala: zbornica naj sklene c. kr. ministertvom za trgovino, železnice in za finance predložiti spomenico za zgradnjo železnice čez Ture in nje podaljšanje po najkrajšem potu do Trsta. Po kratki razpravi je vsprejela zbornica ta predlog s 37 glasovi. Proti je glasoval edini dr. Combi.

Ne v Ameriko! V soboto so prepričali redarji in vojaki iz selitev 300. Polja-

1132 samostanih. Far imajo 629, dijaških zavodov 206. Mašnikov je med njimi 8233, klerikov 3660, bratov 3282.

78 let v bolnišnici. Pred kratkim umrla je v bolnišnici v Pordenonu (Italija) neka starka, ki je bila v omenjeni bolnišnici celih 78 let! Bilo je namreč leta 1817. — leta lakote — ko so ljudje našli v neki ulici v Pordenonu nekako polumrtvo pokveko ženskega spola. Prinesli so ta nestvor v bolnišnico. Takrat bil je dotični nesrečni otrok star kakih 10 ali 12 let. Tekom let zrastle je nesrečnica do celih 70 cm., toraj ostala je svoj živi dan prava pritlikovica. Nikdar pa ni vedela povedati, koliko je stara, in kje je rojena; samo to je znala, da se zove Magdalena. Ta nepoznana nesrečnica stala je bolnišnico tekom 78 let okoli 28 tisoč lir!

Za kratek čas.

Sicer ima prav. Mož: „Tukaj je tako hladno v senci, vsediva se nekoliko na to klop, da se odpočijeva“. Žena: „Za božjo voljo, hitro vstani! Ali ne vidiš, da je klop na novo pobarvana in še mokra?“ Mož: „Čemu? Zdaj je vže tako prepozno“.

Iz krčme. Krčmar: „Prijatelj! zdaj bi bilo vže enkrat zadosti. Vi ste mi vsaki dan več dolžni. Od jutri nadalje Vam ne zapišem nič več“. Gost: „Meni je vže prav. Kako pa si boste mogli vse zapomniti?“

Mej zdravniki. Zdravnik A.: „Zakaj pa tako natančno sprašuješ vsacega bolnika, kaj vživa? Ali je to tolike važnosti za spoznanje bolezni?“ Zdravnik B.: „To ravno ne, ali s tem jaz spoznam kako je kaj pri denarjih in potem napravim račun“.

Tudi sreča. Kmet: „Kaj, Vi še ne znate razločiti pšenice od ovsu?“ Meščan: „Ne.“ Kmet: „To zna vendar vsak osel“. Sinček meščana: „Vidite oče, kako je prav, da tega niste vedeli“.

Iz lastne skušnje: „Ako kaj povem svoji ženi in pravim, da naj molči, je ravno toliko, kakor če ima naše starešinstvo tajno sejo. Jutri ve vsa občina, kaj se je sklenilo.“

A, tako! „Miha, zakaj si pa tako klavern?“ — „Kaj ne bom. Moja žena je zopet en lonec razbila“. — „Kaj pa je to hudega?“ — „Ali, moja žena razbija lonce in sklade na moji glavi“.

Zvita stava. Meščan: „Vi ste torej stavili, 40 dni nič jesti in 40 noči nič spati. Ali ostanete pri tem?“ Kmet: „Gotovo. Včeraj sem vže pričel stavo“ — Meščan: „No pa kako Vam je? Ali niste nič lačni in zaspani?“ Kmet: „Prav nič. Jaz jem po noči in spim po dnevi“.

Previdnost je vedno dobra. Bolnik narekuje svojo poslednjo voljo: „Vse svoje premoženje zapustim mojemu bratu. Ker pa vem, da je pijanec in zapravljivec, naj se mu še le po njegovi smrti izroči“.

Na počitnicah. Oče: „Ne bi bil verjel, da me bo tvoje šolanje toliko stalo!“ — Sin: „Mnogo res, in zraven se še preveč ne učim“.

V resnici malenkost. Dijak se je poslovil po dovršenih šolah od svojega učnika rekoč: „Vas moram zahvaliti za vse, kar znam“. Učenik: „Pustite to. Ni vredno da se spominjate te malenkosti“.

Dobro se je odrezal. Nek kmetič pride v mesto, kjer se je ravno zidalo lepo šolsko poslopje. Mož je bil zelo radoveden ter je to zidanje prav natančno od vseh strani ogledoval. Nek gospod ga vpraša: „Mož, kaj bi pa radi, da tako natančno vse ogledujete?“ Kmet: „E, nič posebnega. Vedel bi le rad kaj bo iz tega“. Gospod: „To bo nova norišnica za kmete“. Kmet: „Sem si mislil. Saj za gospode bi bila tako premajbina.“

Dobro ga je zavrnil. Neki petek pride v kerčmo neki gospod in zahteva postnih jedi. Krčmar, mož le po imenu kristjan, ga vpraša: „Kaj ne, Vi gospod, ste eden pobožnih katoličanov ostrejšje vrste?“ — Gost: „Ljubi krčmar, brigajte se zdaj za moj lačni želodec, ne pa za mojo vero“. Osramoten je hitel krčmar v kuhinjo, spomnit želje gosta.

Hudoben. Sodnik: „Kaj si pa zopet napravil? Ti si pravi potepuh. Zdaj je vže dvajsetič, da imam s teboj kot sodnik opraviti“. Potepuh: „Gospod sodnik, kaj pa morem jaz za to, da ne pridete nič naprej?“

Očitanje. Žena: „Da te vendar ni nič sram, vsaki pan pijan priti domov“. — Mož: „Da te vendar ni nič sram, o polu-noči se pripraviti s pijancem“.

Prijazen odgovor. Prijatelj A pelje svojega prijatelja B k telefonu, da bi mu razložil vrednost te nove iznajdbe. „Glej, mu reče, jaz sem svoji ženi telefoniral, naj pripravi za naju dva dobro kosilo. Vzemi cev in poslušaj, kako dobro me je razumela“. B vboga in sliši odgovor žene prijatelja: „Ali nisi vedel kaj bolj pametnega storiti, kakor tega starega norca h kosilu povabiti!“

Odgovorni vrednik in izdajatelj J. Marušič.
Tiska Hilarija ska tiskarna.

Prihodnja številka „Primorskega Lista“ izide dne 1. marca.

Ant. Koren,

trgovec v Gosposki ulici, prodaja razno lončarsko, porcelanasto in stekleno blago, reže in vklada šipe v okna, reže in napravlja okvirje za zrcala in podobe. 36—30

Štev. 516

3—1

Op.

Razglas.

Naznanja se, da
JAVNA DRAŽBA
zastavil IV. četrtleta t. j. mesecev
oktobra, novembra in decembra 1894

začne v

ponedeljek dne 9. marca 1896.

ter se bo nadaljevala naslednje četrtke in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavnice in ž njo združene hranilnice.

V Gorici, 11. februarja 1895.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar v Semenški ulici ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne. 30—25

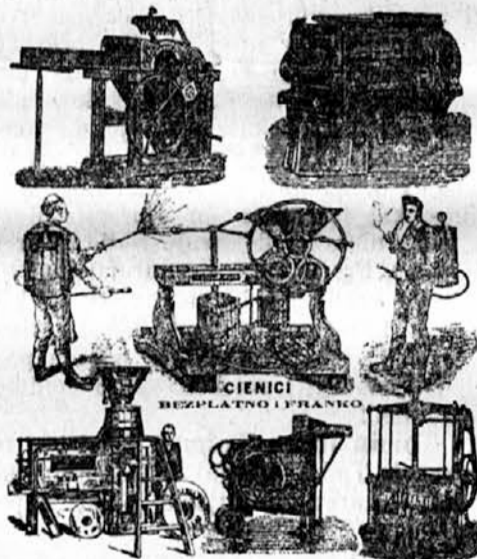
Novič Franc,

krojač v ulici sv. Klare št. 6, izvršuje razna naročena dela in prodaja narejeno obleko po jako zmernih cenah. 31—31

Vse stroje za kmetijstvo!

1—20

SVE STROJEVE ZA GOSPODARSTVO

IG. HELLER, BEC

II. PRATERSTRASSE BR. 49.

Sadne mline s kamenitimi in železnimi valjarjami,

sadne stiskalnice vsih sestav,

sadne sušilnice in stroje za sadje lupiti,

MLATILNICE,

gepelje, stiskalnice za seno in slamo,

STROJE ZA OBDELOVANJE ZEMLJE, trijerje, žitočistilnike, brane, mline,

trtne škropilnice in vinske stiskalnice

prodaja po jako znižani ceni proti jamstvu in na poskus

IG. HELLER na Dunaji

II/2, Praterstrasse št. 49.

Obširni ceniki se dobe zastonj.

Prekupci se iščejo.

→ Posebno se sviri pred ponarejenim blagom! ←

EDVARD PAVLIN

v GORICI

v Nunskih ulicah št. 10 nasproti gostilne

«BELEGA ZAJCA»

usoja si priporočati preč. duhovščini in sl. občinstvu svojo veliko zalogo nagrobnih vencev vsake vrste, rož za cerkve, palm, cvetkov za nove maše in poroke, voščenih sveč, mrtvaških oblek, čevlje, nogovice, rakev (truge) vsake velikosti, zlatih črk i. t. d.

Vse po nizkih cenah!